23/01/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Όσιος Βησσαρίων μας έφερε όλους πιο κοντά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με τον Μεθέορτο Αρχιερατικό Εσπερινό και την Ακολουθία της Ιεράς Παρακλήσεως ενώπιον του Ιερού Σκηνώματος του Οσίου Βησσαρίωνος στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγάθωνος ολοκληρώθηκε το πρόγραμμα του πρώτου επίσημου εορτασμού του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε παρουσία πλήθους προσκυνητών από την Φθιώτιδα, αλλά και από όλη την Ελλάδα, ενώ οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Προηγήθηκε η πανηγυρική μοναστηριακή τράπεζα, μετά το Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο, στην οποία ο Άγιος Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμ. π. Γερμανός Γιαντσίδης κατά την επίσημη προσφώνησή του προς τον προεξάρχοντα Άγιο Λαοδικείας με συγκίνηση ανέφερε:

«Ευφρόσυνος η σημερινή ημέρα την οποία λαμπρύνουν, τόσον η επουράνιος ολοζώντανη παρουσία του γλυκυτάτου και ελεήμονος Οσίου μας, Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, του προσφάτως αγιοκαταταχθέντος από την Μητέρα Εκκλησία, όσον και η ταπεινή, γλυκυτάτη Σεβασμιότης Σας, περιστοιχιζόμενη από αγίους συλλειτουργούς Σας Αρχιερείς.

Ο Άγιός μας, ο Παγκόσμιος της Εκκλησίας άνθρωπος και αδελφός της Μονής μας, ο άνθρωπος του Θεού, αδελφός σε κάθε αναγκεμένο, δυσκολεμένο, φτωχό και ανήμπορο, συντρίμμι και ναυάγιο ζωής, διήλθε όλη την Φθιώτιδα και όχι μόνον, όπως κι Εσείς γνωρίζετε, όπως και το σήμερα στην Μονή μας συγκεντρωμένο πλήθος λαικών και κληρικών συνεπιμαρτυρεί, στηρίζοντας, ελεώντας, εξομολογώντας, κατηχώντας, όντας ο ίδιος μικρός Χριστός. Φώτισε τα σκοτάδια, σήκωσε θλίψεις, συκοφαντίες, αδικίες, θανάσιμες απειλές για την ζωή του, σε χρόνια «πέτρινα», δίσεκτα, ανέχειας και απογοήτευσης. Δεν κατέβηκε από τον Σταυρό του Χριστού μας. Τον κράτησε μέχρι τέλους, γι' αυτό και ζώντας πλέον μέσα στον Χριστό, μας παρηγορεί νοερά με τα χνώτα των προσευχών του, αλλά και αισθητά, με το άφθαρτο σκήνωμά του εν μέσω ημών, ενθρονισμένον –μερίμνη του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας- στην νέα Λάρνακά του- και λιτανεύοντα την εκ νεκρών Ανάσταση! Εξήλθομεν εις αναψυχήν!

Έχει παράδοση, Σεβασμιώτατε, τούτη η Μονή, στην υπεράσπιση των πατρίων και στην φιλανθρωπία, με παρουσία στην κοινωνία, ακόμη και στο οικολογικό πνεύμα, με έκδηλη αγάπη στην χλωρίδα και την πανίδα. Παρούσα και στην Επανάσταση του 1821 με σφαγιασθέντας 32 εκ των 35 μοναχών της στην παρακείμενη θέση «Αγάθωνη» από τα στίφη του Δράμαλη. Από αγάπη για την Πατρίδα και ο Προηγούμενος της Μονής μας, θρυλικός «παπα Ανυπόμονος» γέροντας Γερμανός Δημάκος, βγήκε στην Αντίσταση τη διετία 1940-42.

Παράδειγμα εύγλωττο φιλάνθρωπης αγιότητος προς όλους και έντονης κοινωνικότητος, υπήρξεν αποδεδειγμένα ο Όσιος Βησσαρίων ο Κορκολιάκος ο Μεσσήνιος.

Έχει παράδοση τούτο το μοναστήρι Σεβασμιώτατε, υπακοής στην Εκκλησία και σεβασμού στους Αρχιερείς μας, τους οποίους ο Θεός έταξε να φυλάσσουν τα όρια της Αληθείας, τους όρους της Πίστεως. Πάντα έτσι πορευόταν και ευχηθείτε να πορεύεται η Μονή μας. Δεν λησμονούμε ποτέ, ότι μόλις ανεφάνη στο φως της ημέρας το παράδοξον θαύμα και απευθυνθήκαμε στον Μακαριστό Ποιμενάρχη μας

κυρό Νικόλαο, τον φιλάγιο και φιλόκαλο, Μας συνέστησε κυρίως «σύνεση», καθόλου βιασύνη και πολλή προσευχή για να μιλήσει πεντακάθαρα ο Θεός. Λόγια χρυσά. Τον μακαρίζουμε!

Οδηγός μας σε αυτή την πορεία εκκλησιαστικού και όχι θρησκειοποιημένου βίου, στέκει ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, Πατέρας και Προστάτης μας, κ. Συμεών, πνευματικός υιός του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, ο οποίος νοερά παρευρίσκεται ανάμεσά μας απουσιάζων εκτάκτως και αναγκαίως. Οποίος πατήρ, οποίον τέκνον! Άνευ των ιδικών του πρωτοβουλιών και κυρίως του εκκλησιαστικού του φρονήματος εις το οποίο μας μυεί νυχθημερόν ο Επίσκοπός μας, δεν θα είχαμε φθάσει στην παρούσα ημέρα χαράς, ευφροσύνης και αγαλλιάσεως. Πορευτήκαμε μέσα από πολλά εμπόδια, για να έρθει η τωρινή ευλογία νεύσει Θεού.

Η υπακοή στην Εκκλησία και τον Επίσκοπο στέλνει πολλήν ωφέκεια, χάρη και χαρά και προσυπογράφουμε την αλήθεια αυτήν, διαλαλώντας την προς πάσαν κατεύθυνσιν. Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένο!

Θέλουμε, Σεβασμιώτατε, άγιε Λαοδικείας, ως Μονή, να εκφράσουμε θερμές υιικές και ευγνώμονες ευχαριστίες σε Εσάς, που αποτελείτε ζωντανή υπόμνηση του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχου και της περί Αυτόν Αγίας και Ιεράς Συνόδου η οποία αποφάσισε θεία συνάρσει, την επίσημη αγιοκατάταξη του Οσίου Βησσαρίωνος στις αγιογραφικές Δέλτους της Εκκλησίας μας.
Τον άγιο Εδέσσης που με το τάλαντο το οποίο θεόθεν διαθέτει, συνέταξε την θαυμάσια ακολουθία του Οσίου μας, εγκριθείσα ήδη από την Ιερά Σύνοδο. Τον άγιο Αλεξανδρουπόλεως, εκλεκτό συνοδικό μέλος, φιλάγιο και φιλόπατρι, όπως και τον άγιο Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως που συνδεόταν από παλαιά με τον Άγιο και τη Μονή. Τον εκλεκτό Ιεράρχη, άγιο Μεσσηνίας, κ. Χρυσόστομο, ο οποίος έχει την ευλογία και τιμή να ποιμαίνει την ιδιαιτέρα πατρίδα του Αγίου μας, την Μεσσηνία. Τον άγιο Γρεβενών εκλεκτό Ιεράρχη και αποδεδειγμένα φίλο των Αγίων. Τον άγιο Λήμνου, τέλος, σάρκα από την σάρκα μας και οστούν εκ των οστέων μας, ως πεφιλημένο αδελφό της Μονής μας.

Τις τίμιες Συνοδείες των Αρχιερέων μας.

Να ευχαριστήσουμε οφειλετικώς όλους τους εκλεκτούς μας Άρχοντας τόσο της Πολιτείας, όσο και του Στρατού και των Σωμάτων ασφαλείας για την αμέριστη και πολυεπίπεδη ηθική αλλά και υλική τους συμπαράσταση.

Τους εκλεκτούς μας ιερομονάχους και ιερείς και τα ένδοξα μοναστικά μας τάγματα, τα «ευζωνάκια» της Εκκλησίας μας που συνέρρευσαν πλήθος για να τιμήσουν, αλλά και να διακονήσουν τον Όσιό μας.

Τους εκλεκτούς μας ιεροψάλτας, Μεσσηνίους και Φθιωτείς, που, καλλικέλαδα αηδονάκια, έπλεξαν αντάμα περίτεχνες δαντέλες με το νήμα του βυζαντινού μέλους και κατέθεσαν την ψυχή τους αναπαύοντας τις καρδιές μας με το εργόχειρό τους.

Όλους εκείνους που κοπίασαν και συνετέλεσαν στην ραδιοτηλεοπτική και ραδιοφωνική κάλυψη της σημερινής εορτής.

Τους λαϊκούς αδελφούς μας διακονητάς, εθελοντάς και εθελόντριες, που άφησαν τις ασχολίες τους και τρέξαν φιλότιμα να ανταποκριθούν στο κάλεσμα του Οσίου Βησσαρίωνος, του δικού τους αγίου, προσφέροντας τον εαυτό τους όπου χρειάστηκε.

Τους επισκέπτες, εντοπίους και μακρινούς ενορίτας επίσης, που συνέρρευσαν από όλη τη Φθιώτιδα, αλλά και αλλαχόθεν.

Εύχεσθε η Μονή μας να σκεπάζεται σε τούτους τους δύσκολους καιρούς από την χάρη του Οσίου μας!

Εύχεσθε επίσης να έχουμε τη χάρη της υπακοής στην Εκκλησία, στον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη και Πατέρα μας και αγαπώντας στο πρόσωπο του κάθε πλησίον μας τον Ίδιο τον Χριστό, να αποδειχθούμε συγκάτοικοι και αντίτυπα αυθεντικά του σήμερον εορτάζοντος Οσίου μας, Βησσαρίωνος του Ελεήμονος και Αγαθωνίτου, Αμήν»!

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο πέρας του πρώτου εορτασμού του Οσίου Βησσαρίωνος τόνισε χαρακτηριστικά:

«Να δοξολογήσουμε το όνομα του Αγίου Θεού, να ευχαριστήσουμε την Παναγία μας, να ευχαριστήσουμε όλους τους Αγίους μας, που μας επιτρέπουν και μας επέτρεψαν να φτάσουμε να ολοκληρώσουμε τον πρώτο εορτασμό του Οσίου Βησσαρίωνος, του δικού μας Αγίου, του Αγαθωνίτου, μας επέτρεψαν δηλαδή οι Άγιοι μας άπαντες, να συμμετάσχουμε στο δικό τους πανηγύρι, γιατί οι Άγιοι της Εκκλησίας μας βρίσκονται σε κοινωνία με τον Θεό και σε κοινωνία μεταξύ τους και είναι πολύ συγκινητικό και πολύ συγκλονιστικό, αν σκεφτούμε ότι συνεόρτασε σήμερα στον ουρανό ο Όσιος Βησσαρίων με τον Όσιο Αγάθωνα, με τον Όσιο Αθανάσιο τον Μετεωρίτη, με τον Ευαγγελιστή Λουκά, με τον Άγιο Ηρωδίωνα τον Απόστολο και με όλους τους Αγίους της Φθιωτικής και όχι μόνο Εκκλησίας και μας επιτρέπουν εμάς τους χωϊκούς, εμάς τους αμαρτωλούς, εμάς τους ταλαίπωρους

ανθρώπους, μας επιτρέπουν, μας ανοίγουν το σπίτι του ουρανού, για να εορτάσουμε μαζί.

Βλέπετε πολλές φορές πόσο εκτιμούμε στις ανθρώπινες σχέσεις, όταν κάποιος μας ανοίγει το σπίτι του και μας δέχεται να μετάσχουμε στη χαρά του ή σε μία γιορτή του και πόσο στενοχωρούμεθα όταν βλέπουμε κάποιο σπίτι να είναι κλειστό ή κάποια καρδιά να είναι σφιγμένη, να μην είναι φιλόξενη, να μην είναι αρχοντική. Οι Άγιοι βλέπουμε ότι είναι, αν μου επιτρέπεται η φράση, ότι είναι «χουβαρντάδες», έχουνε ανοιχτωσιά είναι «ανοιχτοχέρηδες», δεν κρατάνε τίποτα για τον εαυτό τους.

Ο Όσιος Βησσαρίων δεν έχει ανάγκη το δικό μας εορτασμό, δεν έχει ανάγκη τη δική μας τιμή, αν ήθελε τιμές και δόξες και επαίνους θα ζούσε με έναν άλλο τρόπο στη ζωή του.

Εμείς έχουμε ανάγκη να εορτάσουμε τον Όσιο Βησσαρίωνα, εμείς έχουμε ανάγκη να μετάσχουμε στη χαρά του, εμείς έχουμε ανάγκη από χαρά και ευλογία και από κοινωνία και επικοινωνία μαζί του.

Αναλογίζομαι μόνο τον τελευταίο χρόνο λόγω και της υποθέσεως της αναγραφής στο αγιολόγιο και του εορτασμού πόσο πιο κοντά μας έφερε ο Όσιος Βησσαρίων όλους μας: συνεργαστήκαμε, ταξιδέψαμε μαζί πορευτήκαμε, πήγαμε εκατοντάδες άνθρωποι στην Κωνσταντινούπολη, στο Πεταλίδι της Μεσσηνίας, στην Έδεσσα, στα Άγια Μετέωρα, καθίσαμε νύχτες ολόκληρες και μέρες να σκεφτούμε τι πρέπει να κάνουμε, να γράψουμε κείμενα, να διεκπεραιώσουμε υποθέσεις, γεννήθηκε ένας αριθμός εθελοντών αδελφών μας με πολλή χαρά για τον Όσιο, έγιναν συγκάτοικοι του, παρέα του φίλοι του, συντροφιά τους γύρω από τη λάρνακα του και στο Μητροπολιτικό Ναό στην Λαμία και εδώ στο μοναστήρι και δεν κάνει καρδιά κανείς να φύγει από τον Άγιο. Ζήσαμε το συγκλονιστικό θαύμα της Μετακομιδής του Ιερού του Λειψάνου που αισθανόσουν ότι παίρνεις στην αγκαλιά σου ένα μωρό παιδάκι για να το μεταφέρουμε από το άθικτο από τη φθορά του χρόνου φέρετρο του Οσίου Βησσαρίωνος στη νέα λάρνακα του.

Πόσες δηλαδή δωρεές μας έχει προσφέρει ο όσιος Βησσαρίων. Εμείς τελικά δεν προσφέρουμε τίποτα στον Όσιο Βησσαρίωνα: το μόνο που προσφέρουμε είναι την ταλαιπωρία μας, την αμαρτία μας, τις μικρότητές μας, τις γκρίνιες μας, γιατί ακόμα και σε αυτές τις ιερές στιγμές, ακόμα και σε αυτά τα ιερά γεγονότα δεν παύει ο άνθρωπος να κουβαλάει την ταλαιπωρία του, την αμαρτωλότητά του.

Μας απέδειξε όμως η σημερινή μέρα και το τριήμερο που πέρασε ότι ο Όσιος Βησσαρίων έλαβε υπόψη ακόμα και τις αδυναμίες μας και γι' αυτό σήμερα μας προσέφερε μια ανεπανάληπτη χειμερινή ηλιοφάνεια, γι' αυτό και την Παρασκευή όταν ξεκινούσαν οι προσκυνητές και επισκέπτες από την Αθήνα, ξεκινούσαν με

δυσμενέστατες καιρικές συνθήκες, με βροχή, κατακλυσμό, με καταιγίδα, και ο Όσιος Βησσαριων σκέπαζε την περιοχή με ένα πέπλο, με μία ομπρέλα χαρίζοντάς μας μονάχα λίγες σταγονίτσες κατά την υποδοχή του Ιερού του Σκηνώματος και αυτό για να δροσίσει την καρδιά μας και να μας ξυπνήσει.

Είχε ανατείλει το ουράνιο τόξο του Οσίου Βησσαρίωνος, η πολυχρωμία της αγάπης και σήμερα πραγματικά ήταν σαν να είναι καλοκαιρινή πανήγυρις, σαν να είναι η πανήγυρις του Αυγούστου της Μονής του Οσίου Αγάθωνος. 'Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι και πάλι ο Όσιος για τον εαυτό του κράτησε ταλαιπωρία όταν έφυγε από αυτό τον κόσμο χιόνια, και χειμώνα και παγετό. Για μας, μας προσέφερε καλοκαίρια γιατί ακριβώς γι' αυτό υπάρχει στη ζωή μας ο Όσιος Βησσαρίων, για να φέρει την οριστική καλοκαιρία, την πνευματική καλοκαίρια.

Να δοξάσουμε το Θεό, να δοξολογήσουμε το Όνομα του Θεού, να ευχαριστήσουμε την Παναγία μας, τους Αγίους μας και φυσικά τον Όσιο Βησσαρίωνα, τον οποίο ιδιαίτερα να επικαλούμεθα, ιδιαίτερα να του μιλάμε, να επικοινωνούμε μαζί του, να ανοίγουμε την καρδιά μας και να ακουμπάμε την ψυχή μας και να αντλούμε νόημα για την ζωή σας».

Δείτε φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτρης Ανάγνου